

Аспірант, Пачева Н.О.

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ВПЛИВ ПОЗАЕКОНОМІЧНИХ ІНСТИТУТІВ НА РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОГО СЕКТОРА

У розвитку корпоративних стосунків йде зростання впливу корпорацій на всі сфери суспільства. Під її впливом опиняється не лише економіка, а й культура, політика. За останні роки термін «корпоративний сектор економіки» стрімко увійшов в економічні теорію і практику українського бізнесу. На ринку домінують фінансово потужні корпорації.

Корпорації мають такі переваги: масштаби виробництва, високий рівень концентрації капіталу, дають можливість впливати на рівень соціального життя, на параметри і масштаби виробництва, на постачальників та споживачів.

Головне завдання корпоративного сектора - встановлення реального контролю над фінансовими потоками як внутрішнього, так і зовнішнього характеру.

У світі корпоративний сектор почав стрімко розвиватися. Постає досить складна структура взаємин всередині корпорації, що змушує вчених до вивчення даної проблеми з урахуванням усього різноманіття факторів.

В. В. Дементьев у монографії «Економіка як система влади» дає наступне визначення: «корпорація – це система владних стосунків між власниками (акціонерами), менеджментом і трудовим колективом. Дана взаємодія між асиметричними сторонами (економічними агентами) і породжує владу» [3].

На сучасному етапі розвитку корпоративних стосунків намітилася тенденція збільшення впливу корпорацій на всі сфери життєдіяльності суспільства. І цей вплив не обмежується лише економічними, але поширюється (особливо з боку крупних корпорацій) і на політичні процеси. Під впливом корпоративних інтересів опиняються політика, культура, громадська думка [2].

Корпорація як окремий інститут економічної системи побудована на перерозподілі доходів між її членами. Члени корпорації змушені довіряти корпорації свої інтереси, інформаційні зв'язки в корпорації неявно розірвані, в результаті чого довірені інтереси людиною корпорації вже не уловлюються в значному контексті.

Майже на всі суспільні і економічні процеси можуть впливати корпорації використовуючи при цьому такі переваги, як великий владний простір, високий рівень концентрації капіталу. Це в свою чергу дає можливість впливати на процеси державного регулювання економіки країни і може призвести до нестабільної ситуації в соціальній сфері, поглибити диференціацію доходів. Постає питання в розмежуванні державної і корпоративної. Отож, стає актуальним дослідження впливу позаекономічних інститутів на корпоративний сектор.

Владний простір - це вся безліч інститутів, з якими взаємодіє корпорація. Важливо відзначити, що корпорація як найважливіший економічний інститут здатна використовувати неекономічні інститути для реалізації власних інтересів [1, С.253]. Під неекономічними в даному випадку слід розуміти освітні, військові, політичні і релігійні інститути, а також інститут сім'ї, які є джерелами досягнення корпоративних цілей... Так, освітні інститути «виробляють» для корпорації такий ресурс, як добре виучені і висококваліфіковані фахівці. На додаток для забезпечення їх «освітньої» функції коледжі і університети можуть випускати вузькоспеціалізовані кадри спеціально для забезпечення корпоративних завдань [2].

У праці «Корпоративна гегемонія» В.Даггер, проводить аналіз корпорацій досліджуючи їх вплив на такі інститути, як сім'я, суспільство, профспілки, політика, засоби масової інформації і церква, доходить до висновків, що корпорація служить для заповнення «соціального вакууму» [4]. В країнах де є фінансові проблеми та державні і місцеві органи влади не виконують належним чином свої функції, В.Даггер робить висновки, що саме корпоративні сили заповнюють той «вакуум» в соціальній і політичній сферах.

Сім'я – це найважливіший соціальний інститут, який відіграє важливу роль в історії розвитку людського суспільства, регулює відтворення людини за допомогою особливої системи ролей, норм, організаційних форм. Сім'я - це система зв'язків: шлюбних і родинних, господарських і правових, етичних і психологічних.

Ф.Фукуяма наголошував на тому , що здорова ринкова економіка – це та економіка в якій суспільство має в своєму розпорядженні таку кількість соціального капіталу, яка допоможе створювати корпорації, бізнес організації та певні мережеві структури.

Релігія як позаекономічний інститут також потребує у фінансуванні, але, не маючи повноважень збирати податки, фінансування відбувається за рахунок добровільних внесків, джерелом яких і є корпорації. А це означає, що переважна більшість релігійних інститутів є досить залежними і є засобом досягнення корпоративних інтересів.

Отже, в корпоративному секторі позаекономічні інститути забезпечують перспективу передбачити наслідки певної сукупності дій виконуючи головну задачу економічної теорії, тим самим забезпечуючи стабільну економічну діяльність.

Література:

1. Alternatives to economic orthodoxy / Ed. by Randy P. Albelda, Christopher E. Gunn, and William Waller. – M. E. Sharpe, Inc. 80 Business Park Drive, Armonk, New York 10504, 1987. – 348 p.
2. Великохатько С. В. Дослідження поширення корпоративної влади в позаекономічному середовищі / С.В. Велихатько // Економічний простір. – № 38 – 2010 – С. 34 – 40
3. Дементьев В. В. Экономика как система власти. Монография / В.В. Дементьев. – Донецк: «Друк-Инфо», 2006 – С. 224 – 225.
4. Dugger W. M. Corporate Hegemony. – New York, 1989, p.13.